

jer je tkanina kauča rasparana. Iz toga slijedi da je sporno oštećenje pošiljke moglo nastati zbog nepravilnog utovara i smještaja pošiljke na takav način i na takvo mjesto da je do oštećenja došlo usprkos pakovanja pošiljke onako kako je ona bila pakovana. Navod zapisnika o izvidjaju da "meblštof nije dovoljno zaštićen", tj. da su ulošci složeni po dva u jedan okvir od jelovih letava s razmakom jedne od druge 30 cm, te da je do oštećenja došlo na mjestu gdje nije bilo letve, ne daje dokaz da bi oštećenje pošiljke nastalo zbog nedovoljnog pakovanja. Nasuprot, opisano pakovanje u zapisniku o izvidjaju po nalazu ovog suda odgovara uobičajenom pakovanju takve robe, a priroda i vrsta oštećenja kako je opisano u zapisniku o izvidjaju upućuje da je upravo zbog propusta i nepažnje željeznice došlo do oštećenja pošiljke.

G.B.

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Drugostepena presuda od 24.V 1966.

Vijeće: Gabro Bađovinac, dr Vladimir Borić, Branko Lovrečki

Prijevoz kamionom - Šofer - Ugovor o prijevozu i tovarni list - Vozarina - Ovlašćenje šoferu na sklapanje ugovora o prijevozu - Tovarni list nije ugovor o prijevozu, nego služi kao dokaz pod kakvim je uvjetima ugovor o prijevozu sklopljen - Ako se klauzule ugovora o prijevozu, koji su potpisali vozar i pošiljalac, ne slažu s klauzulama tovarnog lista, koji je potpisao samo vozar, ili u njegovo ime šofer kamiona, prednost imaju klauzule ugovora o prijevozu - Šofer je ovlašten, po svom položaju, sklapati ugovore o prijevozu pod redovnim uvjetima - Uglava da vozarinu plaća primalac smatra se redovnim uvjetom ugovora - Ako su se stranke sporazumjele da vozarinu plaća primalac, vozar ne može zahtijevati od pošiljaoca da mu plati vozarinu

Tužitelj je kamionski vozar, a tuženik pošiljalac. Ugovor o prijevozu zaključio je pošiljalac s vozarovim šoferom. U ugovoru, koji su potpisale obe stranke, bilo je navedeno da vozarinu plaća primalac. Nakon preuzimanja robe šofer je ispostavio tovarni list koji je sam potpisao, i u kojem je bilo navedeno da vozarinu plaća pošiljalac. Vozar, pozivajući se na klauzulu tovarnog lista, tuži pošiljaoca za plaćanje vozarine. Pošiljalac se protivi tužbenom zahtjevu pozivajući se na vozarovu klauzulu.

Prvostepeni sud je tužbu odbio.

Protiv ove presude tužitelj se žali, navodeći da sud nepravilno uzima da je tužitelj preko svoga vozara zaključio sporazum o tome da prijevoz plaća primalac. Smatra da vozar

nije bio ovlašten da u tužiteljevo ime sklapa ugovor ovakvog karaktera s jedne strane, a s druge strane da vozar nije takav ugovor zaključio, jer primalac nije dao pristanak na takav sporazum, pa je takav sporazum bez pravnog značaja, i ne obavezuje ni tužitelja ni tuženog. Ističe da je šofer pravilno shvatio svoj položaj kad je u tovarni list unio da prijevoz plaća pošiljalac.

Drugostepeni sud je potvrdio prvostepenu presudu iz ovih razloga:

Tovarni list nije ugovor o prijevozu, nego samo služi kao dokaz pod kakvim je uvjetima ugovor o prijevozu sklopljen, a napose onda ako tovarni list nije potpisao pošiljalac kao stranka koja sklapa ugovor.

Iz priloženog tovarnog lista vidi se da odnosni tovarni list nije potpisao tuženi kao pošiljalac, već ga je potpisao za vozara njegov šofer i primalac.

Medjutim iz dispozicije koju je tuženi dao tužitelju za izvršenje odnosnog prijevoza, a koju je dispoziciju potpisao tužiteljev šofer, vidi se da je u dispoziciji navedeno da prijevoz plaća primalac. Prema tome prvostepeni sud pravilno uzima da je ugovor o prijevozu sklopljen između tužitelja i tuženog posredstvom tužiteljeva šofera pod uvjetom da prijevoz plaća primalac. Obzirom na to kad je tužiteljev šofer ispostavio tovarni list, nije mogao mijenjati uvjete plaćanja vozarine bez posebnog pošiljaočeva pristanka, pa takova izmjena obaveza plaćanja vozarine nema obaveze za pošiljaoca.

Što se tiče prigovora žalbe valja istaći: šofer kamiona ovlašten je sklopiti ugovor o prijevozu pod redovnim uvjetima, te je tako sklopljen ugovor o prijevozu valjan i obavezan za vozara. Uglava da vozarinu plaća primalac redovni je uvjet ugovora o prijevozu robe motornim vozilima na cestama, jer prema pravnim pravilima prijevoznog posla cestovnim motornim vozilima i u transportu općenito, ako drukčije nije ugovoreno, vozarina se plaća po izvršenom prijevozu, a obaveza plaćanja vozarine pada na primaoca. Dispozicija za otpremu i prijevoz robe kad je prihvaćena bez prigovora jest prihvaćanje ponude o prijevozu, i služi kao dokaz o sadržaju ugovora o prijevozu sklopljenog između pošiljaoca i vozara. Ako vozar u tovarnom listu odredbu o plaćanju vozarine unese drukčije nego je to ugovoreno, a tovarni list ne potpiše pošiljalac, kojim bi potpisom dao suglasnost na promijenjeni uvjet plaćanja vozarine, takva klauzula o plaćanju vozarine nije obavezna za pošiljaoca, jer je izmjenu ugovora o prijevozu izvršio vozar jednostrano.

G.B.